

PASTORALA DE PAȘTE DIN ANUL 2020 A PREAFERICITULUI PATRIARH LA IERUSALIMULUI TEOFIL

TEOFIL III

*Prin mila lui Dumnezeu Patriarh al Sfântului Oraș al
Ierusalimului*

Și al întregii Palestine

Pentru toți enoriașii Bisericii, har, milă și pace

De la Preasfântul și de Viață-Dătătorul Mormânt

Al lui Hristos Cel Înviat.

„Prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începutul altei vieți veșnice și săltând lăudăm pe Pricinuitorul, pe Unul Cel binecuvântat Dumnezeu Părinților și preaslăvit”. (Tropar Cântarea a Șaptea din Canonul Învierii de Sf. Ioan Damaschin).

Cu bucurie nespusă și absolută, cu inimi curate și buze nepângărite, cu glas fericit, neîncetat, și cu veselie cucernică, Biserica proclamă în noaptea Învierii și în întreaga perioadă de Paște, răsunând că „Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le”. Cu fermitatea credinței în Cel răstignit și înviat din morți, Domnul nostru Iisus Hristos, și în speranța Învierii la viața veșnică, Biserica noastră cântă „Ziua Învierii,și să ne luminăm cu prăznuirea, și unul pe altul să ne îmbrățișăm. Să zicem „Fraților!” și celor ce ne urăsc pe noi, să iertăm toate pentru Înviere”.

Acest mesaj minunat și plin de bucurie al biruinței morții este rodul răstignirii lui Hristos, căci „iată, a venit prin cruce, bucurie la toată lumea”. Biruința lui Hristos asupra

morții a venit prin jertfa Sa pe Cruce. Hristos, Fiul Unul-Născut și Cuvântul lui Dumnezeu, S-a adus de bună voie pe Cruce ca jertfă neprihănită pentru iertarea păcatelor noastre. Așa cum spunea profetul Isaia, „ca un miel spre junghiere s-a adus și ca o oaie fără de glas înaintea celor ce o tund, așa nu și-a deschis gura Sa.” (Isaia 53:7), și așa cum Sfântul Ioan Botezătorul a arătat spre El, recunoscându-l, El S-a făcut pe Cruce „mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumi” (Ioan 1:29). Lucrul cel mai minunat în toată această taină, care arată dragostea fără margini a lui Dumnezeu pentru noi, este ceea ce spune și Apostolul neamurilor: „Căci Hristos, încă fiind noi neputincioși, la timpul hotărât a murit pentru cei necredincioși. Căci cu greu va muri cineva pentru un drept; dar pentru cel bun poate se hotărăște cineva să moară. Dar Dumnezeu Își arată dragostea Lui față de noi prin aceea că, pentru noi, Hristos a murit când noi eram încă păcătoși” (Romani 5:6-8). Fiind fără păcat, Hristos „Dumnezeu fiind în chip, ... S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând” (Fil. 2:6-7), S-a smerit, a venit la Cruce de bună voie și prin sângele Său cel preacurat „vrând să dea har datoriiilor celor de demult a venit singur la cei ce se depărtaseră de harul Lui, și spărgând zapisul” (Acatistul Buneivestiri al Născătoarei de Dumnezeu, partea a patra).

După ce a suferit în trup pentru noi și a fost îngropat, Hristos a coborât la iad. În lăcomia lui, iadul aștepta să-L înghită pe Fiul lui Dumnezeu, dar datorită smereniei jertfei Sale, iadul nu a putut avea putere asupra Lui. Iadul a fost înșelat și îngrozit. Crezând că a primit o ființă muritoare, L-a întâlnit pe Dumnezeu, pe Dumnezeu și pe om, pe Dumnezeu-omul Iisus Hristos, care atât prin puterea lui Dumnezeu Tatăl, cât și prin a Lui, a înviat din morți, devenind pârg morților și le-a arătat tuturor oamenii în trup calea spre învierea din morți. El a căutat oile pierdute în iad, la fel cum a făcut-o pe pământ, a propovăduit Evanghelia pocăinței și a mântuirii lui Adam și a Evei și urmașilor lor, și așa cum descrie icoana ortodoxă a Învierii, și i-a dus în Rai împreună cu El. De atunci, prin puterea și credința în Înviere, noi oamenii murim

numai în trup, ne lepădăm de trupul nostru pământesc, întrucât „Carnea și sângele nu pot să moștenească împărăția lui Dumnezeu” (1 Cor. 15:50), și trăim cu El în suflet și în duh, „astept[ând] învierea morților și viața veacului ce va să vie” (Crezul).

Hristos a prezis această taină a învierii din morți prietenilor și ucenicilor Săi, pe când El încă locuia cu ei pe pământ și după Învierea Sa. „S-a și înfățișat pe Sine viu după patima Sa prin multe semne doveditoare” (Fapte 1:3), arătându-Se în trupul Său cel răstignit cu semnele cuiei, dar strălucitor și slăvit. Prin ucenicii care I-au fost martori oculari, El a transmis această taină trupului Său, Biserica, pe care a stabilit-o cu Duhul Mângâietor, pe care L-a trimis la noi de la Tatăl, după Înălțarea Sa în Ceruri în ziua Cincizecimii, la cincizeci de zile de la Învierea Sa..

Încă de atunci, Biserica, aceea pe care, după cuvintele adevărate ale Domnului, „porțile iadului nu o vor birui” (Mat. 16:18), își continuă misiunea pe pământ. Îl propovăduiește pe Hristos Cel Întrupat, Răstignit și Înviat și îi botează în Numele Său pe cei care cred în El, îi sfințește cu tainele sale și se roagă pentru împăcarea oamenilor și pentru întreaga lume. Îi sprijină pe oamenii care suferă cu toată puterea sa, se roagă Domnului nostru Iisus Hristos, tămăduitorul sufletelor și al trupurilor, pentru încetarea pandemiei curente a noului virus, pentru vindecarea celor afectați și pentru mila Sa față de cei care au murit datorită virusului atât de nemilos, cu siguranța că „deși a[u] fost răstigni[ți] din slăbiciune, din puterea lui Dumnezeu [sunt]însă vi[i]. Și noi suntem slabi întru El, dar vom fi împreună cu El, din puterea lui Dumnezeu față de voi.” (2 Cor. 13:4).

În ziua luminoasă a Învierii, Biserica noastră a Ierusalimului, Maica Bisericilor, se roagă de asemenea din Mormântul Dătător de Viață, unde Hristos a fost înmormântat și de unde a înviat, pentru unitatea Bisericii și pentru pace în Orientul Mijlociu, și urează turmei sale de credincioși din Țara Sfântă și din toată lumea, puterea și binecuvântarea lui Iisus Hristos Cel Înviat.

Hristos a Înviat!

În Sfântul Oraș al Ierusalimului, PAȘTE 2020
Cu binecuvântări Părintești și Patriarhale,
Rugător fierbinte pentru toți înaintea lui Dumnezeu,

TEOFIL III
Patriarhul Ierusalimului